

Катъ торбата разгърна,
Тя си дъда пригърна,
За бучката масълце
Цѣлуна го отъ сърце.
Па ржави възпрета
И весело зашета,
Мъси баба и пъе,
Та се кѫща люлѣе;

Петуритъ разтача,
Па играе, па скача;
Бѣло масло подмазва,
Сладко, сладко приказва;
Стара снага прекърши
Баницата привърши —
Сладка, мазна, извита,
Ехъ, ти, бабо, честита!...
Да разправямъ азъ не ша,
Какъ я тури въвъ пеша,
Съ какво сърце дотряя
Да я пече до края.
Както да е, тъй стана —
Баницата желана
Опече се, свърши се,
На софратата сложи се,
Тъй цѣличка въ тавата,
Ехъ, ти, бабо, благата!...
Седна баба засмѣна
До дѣдови колѣна,

Сладко да се нагостятъ,
Стига вече да постятъ.
Хапна баба — гореша,
Хапна дѣдо — вонеша,
Двамата се сгледаха,
И се люто скараха,

За коси се хванаха.
Разсърди се, вдигна се,
И на вънка втурна се
Баницата съ тавата
Остави имъ софрата.
Баба грабна ръжена,
Дѣдо грабна остена,
И на вънка хукнаха,
Баницата погнаха.

Тука, тамо, презъ двора,
Задъ хамбара, въ обора,...